

igjen, ſaae jeg, at diſſe Jernbaner vare med ſærlig Jernbanefart behandlede i Folkethinget og gaaet over til det andet Thing, og jeg har ſaaledes ikke havt Leilighed til at reſervere min Stilling med Henſyn til diſſe Betænkninger. Jeg maa her tage det Forbehold, at jeg ikke godkjenner Betænkningernes Indhold, og at jeg navnlig, hvad Betænkningen over de jydſk-fynſke Jernbaner angaar, er uenig med den i flere Punkter. Med Henſyn til det Vædringsforſlag, der her i Dag foreligger til Behandling, og ſom jeg har været med til at ſtille, ſkal jeg tillade mig at bemærke, at Grunden til, at jeg har været med til at ſtille det, ikke er den Fordel, der muligviis kunde opnaas for Staten ved i ſin Tid at overtage Driften af de ſjællandske Jernbaner; thi jeg vil indrømme, at det kan være tvivlſomt, hvorledes det til den Tid, da Indløsningsfristen er udløben, ikke ſtulle ſig; men Grunden er, at det har forekommet mig, at det var i Sjællands almindelige Interesſe, at Staten ſnareſt mulig overtager Driften af dens Banen, thi det maa erindres, at Statens Drift er paa en hel anden Maade i Stand til at imødekomme Befolkningens berettigede Fordringer end den private Drift. Den private Drift maa ſtadig have for Die at ſtaffe en ſaa ſtor aarlig Indtægt ſom mulig, ſaaledes at der kan blive et Overſkud til Akkionærerne. Det er et Henſyn, ſom gjør, at den ikke kan tage de Henſyn til Befolkningens Interesſer, ſom Staten kan tage, der ikke behøver at ſe ſaa nøie paa en øieblikkelig Indtægt; men derimod kan Staten, naar Driften føres paa en ſaadan Maade, at en rimelig Indtægt ogſaa i Fremtiden, og det maaſke en Indtægt, der er ſtørre end den øieblikkelige, ſtilles i Udsigt, gjøre det, hvilket det private Selſkab ikke kan. Dertil kommer ogſaa, at det ſjællandske Jernbaneselſkab hidtil ikke har været meget medgjørligt, navnlig over for Staten, idet det er en Selvfølge, at Staten, naar den nu engang har Driften af de jydſk-fynſke Jernbaner i ſin Haand, er nødt til ved forſkjellige Leiligheder, dels ved Faſtſættelse af Fartplaner og dels i forſkjellige andre Retninger at ſette ſig i Forbindelse med det ſjællandske Jernbaneselſkab, og dette har, ſaa vidt mig bekjendt, ikke hidtil været meget medgjørligt, og har endogsaa undertiden vanſkeliggjort virkelig gavnlige Foranſtaltninger for Samfærdſelen. Dertil kommer endnu, at Statsdriften er nu en Gang anerkjendt for at være den heldigſte, ikke alene hos os, men ogſaa andre Steder. Det er de Grunde, der have været ledende for mig til paa ny at være med til at ſtille dette Vædringsforſlag. Jeg beklager, at vi ſkulle behandle denne Sag ſaa nær imod Slutningen af Samlingen; thi var der Udsigt til at forſætte Forhandlingen derom, vilde man ſandſynligviis kunne komme overens om noget. Saadant, at der ikke derved lagdes Hindringer i Veien for Loven, og jeg beklager ligeledes, hvis Frederikſund, der nu flere Gange har havt Udsigt til at faae en

Jernbane, og dens Omegn atter ſkulle gaa Glip deraf. Jeg henſtiller derfor for mit Vedkommende ganſke til det høie Things Medlemmer, hvor vidt de ville vedtage Mindretallets Vædringsforſlag eller ikke; jeg har i Følge min Opfattelse af dette Forhold troet, at det var min Pligt at være med til at ſtille dette Forſlag, men ſkal for Overrigt ganſke overlade til det høie Things ærede Medlemmer, enten de ville ſtemme for det eller ikke. Jeg ønsker naturligviis, at Frederikſund ſaa ſnart ſom muligt maa faae en Jernbane, og jeg ønskede helſt, at det kunde ſke, uden at man ſkulde være nødt til at forlange Statens Indløsningsret for det ſjællandske Jernbaneselſkab.

Ordføreren: Maa jeg kun gjøre den korte Bemærkning, at det forholder ſig rigtig, hvad det ærede Medlem bemærkede. Det var kun paa Grund af en Feiltagelse, at hans Navn kom under Betænkningen, og jeg maa gjøre ham en Undskyldning derfor.

Berg: Den meget ærede Ordfører udtalte til Slutning, at det var et Faktum, at, hvis man forandrede Loven, kom den ikke ud. Han vilde ikke underſøge, hvis Skylden var, men det var et Faktum. Den ærede Ordfører er dog viſt feil underrettet derom. Dersom vi, hvad jeg haaber, vedtage det ſtillede Vædringsforſlag, kan Landſthinget behandle Sagen Kl. 4 — ſaa vidt mig bekjendt holder Landſthinget Møde Kl. 4 — og da vedtage vore Vædringsforſlag. Det ſtaaer da lige ſaa frit, ſom vi ſtaa nu, ſaa det Argument kan ikke paſſe. Nu ſætter jeg, at de ſtillede Vædringsforſlag vedtages, og at dette ſkulde foranledige, at Punkt 1 i § 1 ikke blev, ſom man ønskede, eller ikke blev ſaaledes, at Ministeren i den paafølgende Sommer kunde udføre Punkt 1, er dermed dog ingenlunde givet nogen Grund til, at ſtraxaa Lovens Vedtagelse eller negte den Udførelſe; thi de andre fem Baner ere jo albeſes uafhængige deraf, og Loven har dog et ſtort Omraade, uagtet dette ene Punkt ikke bliver vedtaget efter den ærede Ordførers og Ministerens Onſke, ſaa det Faktum, den ærede Ordfører gif ud fra, maa utvivlſomt være borte. Der handles, ſaa vidt jeg forſtaaer, kun om den ene af de 6 Baner, alſaa kun om en Forandring af en Sjettedel. Med Henſyn til det ſiger Ordføreren, at Loven giver Frederikſund Udsigt til den beſt mulige Bane. Jeg turde maaſke ſige, at Loven giver Frederikſund Udsigt til at faae den ſletteſt mulige Jernbane. Dette er lige ſaa rigtig, ſom det, den ærede Ordfører ſagde; thi Loven giver Udsigt til at faae en Bane til Hillerød, og det er i mine Dine den ſletteſt mulige Bane for hele den Egn. Hvad tror man nu, man ſkal ønske for Frederikſundsbeboerne, hvis man tænker ſig, at Et af To ſkulde blive Tilføjet, enten at de ſil den ſletteſt mulige Bane ſom Følge af denne Lov, alſaa en Bane til Hille-